

2. Žaloba bola skutkovo odôvodnená tým, že nehnuteľnosti uvedené na LV č. XXX v k.ú. O. ako L. parc.č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X pod R boli evidované na Jozefa N., nar. XX.XX.XXXX (pôvodného žalovaného) titulom osvedčenia o dedičstva sp.zn. 17D/419/2009, pričom ide o spoločné nehnuteľnosti. Podľa zistení žalobcov je však vlastníctvo na pôvodného žalovaného evidované nesprávne a zrejme nesprávne bol podiel na neho aj prededený. Tento podiel v skutočnosti totiž patril H. a D. Q., teda právnym predchodcom žalobcov. H. a D. Q. v rovnakom podiele nadobudli spoluvlastnícky podiel na týchto nehnuteľnostiach po svojom otcovi C. Q. v roku XXXX, ktorý mal svoj podiel zapísaný v pozemkovej knihe pre k.ú. O. č. XX pod R XXX a po jeho smrti je v pozemkovej knihe pod B XXX zápis potvrdzujúci, že podľa dedičského rozhodnutia D XXX/XXXX po C. Q. sa vkladajú jeho podiely v rovnakom pomere pre H. Q., D. Q. a C. Q.. Podiel C. Q. nie je predmetom žaloby, keďže žalobcovia sú len právni nástupcovia po Pavlovi a H.. V dedičskom konaní po týchto však boli spoluvlastnícke podiely opomenuté. Žalobcovia nemôžu iniciovať ani dodatočné dedičské konanie, pretože tieto podiely sú evidované na pôvodného žalovaného. Nakoľko nie je na daných nehnuteľnostiach žiadny voľný podiel, na ktorý by mohli byť evidovaní právni predchodcovia žalobcov, je zřejmé, že podiely patriace H. a D. Q. sú nesprávne zapísané na pôvodného žalovaného (ktorý počas konania zomrel, ako bude ďalej uvedené). Majú naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, pretože bez takéhoto určenia nemôžu iniciovať dedičské konanie po právnych predchodcoch. Až na základe požadovaného určenia môžu dedičia nadobudnúť podiely, ktoré patrili ich predchodcom a až následne môže byť vykonaný správny zápis do katastra nehnuteľností. Mali za to, že pôvodný žalovaný nemohol podiel riadne nadobudnúť, pretože patril do vlastníctva žalobcovým právnym predchodcom. S odkazom na totožné skutkové tvrdenia bola odôvodnená aj zmena žaloby (o ktorej bolo rozhodnuté uznesením č.k. 13C/12/2014-240 zo dňa 29.10.2020). V ďalšom konaní žalobcovia doplnili, že jediný dedič, ktorý participuje na dedičstve je C. Q., ktorý zomrel v roku XXXX a jeho dcéra Y. W. sa zúčastňovala schôdzí Q. Z. a pasienkov v Opatovciach. Následne osvedčením a vydržaním v roku 1996 to prešlo na jej svatka - pôvodného žalovaného. V roku 1999 obnovil dedičské konanie a spoločne to zahrnuli do dedičstva aj so sestrou K. G..

3. Pôvodný žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že žalobu považoval za nedôvodnú. Podiely, ktoré sú predmetom sporu totiž riadne zdedil po svojich rodičoch. Poukázal na to, že nehnuteľnosti vlastnil jeho starý otec G. N. (PKN vložka č. XX zápis pod K s podielom X/X). Po jeho smrti zdedil podiel jeho syn G. N. na základe dedičského rozhodnutia čd XXXX/XX (D. vl. č. XX pod B XXX). Po jeho smrti zdedil nehnuteľnosti ako syn pôvodný žalovaný v 3 a jeho sestra v 1. V roku XXXX notárskou zápisnicou NZ XXX/XX boli tieto podiely prerozdelené medzi pôvodného žalovaného, jeho sestru a ich matku K. N.. Po smrti matky v dodatočnom dedičskom konaní sa stal vlastníkom podielov matky pôvodný žalovaný s veľkosťou podielov 10/556. K. stav na LV č. XXX predstavuje celkovú výmeru 160154 m², kde pôvodný žalovaný bol vlastníkom podielov 13/556 a jeho sestra 3/556, čo v súčte predstavuje menej, než bol pôvodný podiel v roku 1993. Preto on je poškodený na vlastníckom práve, čo spôsobila zápisnica NZ 278/96. Mal za to, že by účastníkom konania mali byť všetci členovia Pozemkového spoločenstva podielnikov - družstvo Opatovce aj členov občianskeho združenia Pasienková spoločnosť Opatovce, pretože sa tiež jedná o spoločnú nehnuteľnosť. Uviedol, že nie je dnes možné konštatovať, kto koho podiely nadobudol. Pôvodný žalovaný počas konania zomrel a uznesením č.k. 13C/12/2014-192 zo dňa 27.06.2018 súd rozhodol o pokračovaní v konaní s jeho dedičkou - súčasťou žalovanou G. N.. Táto písomne doplnila počas konania argumentáciu a tvrdila, že nehnuteľnosti pôvodne evidované v pkn vl. č. XX pre k.ú. O. sú t.č. zapísané na LV č. XXX v k.ú. O. a nehnuteľnosti pôvodne evidované v pkn vl. č. XX pre k.ú. O. sú t.č. zapísané na LV č. XXX a XXX v k.ú. O.. Poukazovala na to, že vec sa týka aj konania sp.zn. 26C/3/2008, ktoré sa vedie na Okresnom súde Trenčín a tiež tvrdila, že žalovaným by mali byť iné subjekty.

4. Súd nariadil pojednávanie na deň 03.06.2021, na ktoré sa dostavili žalobkyňa 1/, splnomocnená zástupkyňa žalobkyne 2/, žalobkyňa 3/, splnomocnená zástupkyňa žalobcu 4/, žalobkyňa 5/ aj žalobkyňa 6/ a právny zástupca žalovanej. Na pojednávaní bolo zo strany žalobcov doplnené, že C. Q. mal troch synov, C., D. a H. a žalobcovia sú dedičia po D. a H.. Ich brat C. si privlastnil aj tie pozemky, ktoré mali byť rozdelené medzi D. a H.. Tento C. mal dcéru T. W., ktorá mala dcéru F., ktorá sa vydala do rodiny N.. Táto je manželkou C. N., nar. 1965. Žalobcovia majú za to, že týmto spôsobom došlo k podvodu a takýmto spôsobom sa previedli parcely do rodiny N., keď pôvodným vlastníkom bol C. N., nar. XXXX, teda pôvodný žalovaný, po ktorom následne tieto parcely sa zdedili až v prospech súčasnej žalovanej. R. D. a H. C. Q. si určite tieto pozemky privlastnil, on totiž vždy bol zameraný proti svojim dvom bratom a bol zameraný na majetky. Žalobkyne 1/ a 3/ si uvedené pamätajú. G. žalobkyní 5/ a 6/

Anna F. so svojím otcom na pozemkoch pracovala, obhospodarovala ich. Z tohto vyvodzujú to, prečo je žalovaná práve rodina N. a aktuálne G. N.. Žalobcovia dôvodili tiež tým, že C. Q. zomrel v roku XXXX, z tohto dôvodu nemôže byť už účastníkom konania a pani Q. žije, ale rozhodla sa, ako sa rozhodla, a preto nie je účastníčkou tohto konania. Právny zástupca žalovanej žalobu žiadal ako nedôvodnú zamietnuť. Mal za to, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno toho, že žalovaný má podiel, ktorý by mal patriť ich právnym predchodcom a ich tvrdenia považoval za zmätočné a nepreukázané. Poukázal na doložené listiny a stanovisko katastrálneho odboru Okresného úradu Trenčín zo dňa 26.2.2016, ktoré preukazujú, že vlastníctvo žalovanej je oprávnené. Poukázal na to, že tvrdenia uvedené na pojednávaní ani nekorešpondujú s tým, čo žalobcovia tvrdili v žalobe a ostali nepreukázané. Tiež tvrdil, že v spore ani nevystupujú všetky subjekty, ktoré by mali tvoriť nerozlučné nútené spoločenstvo. Účastníkmi konania nie sú všetci dedičia. Zotrvával na tom, že žalovaná je po práve vlastníčkou predmetných podielov na nehnuteľnostiach a nebolo preukázané, žeby podiel nadobudla na ujmu právnych predchodcov žalobkýň, či už akýmkoľvek protiprávnym konaním alebo chybným zápisom v katastri nehnuteľností.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a v pripojených dedičských spisoch a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

6. Z výpisu z pozostalostnej zápisnice č.d. XXXX/XX vyplýva, že dedičom po poručiteľovi G. N., zomr. XX.XX.XXXX v časti huteľného a nehnuteľného majetku neuvedeného v zápisnici sa zo závetu stal syn G. N. (ženatý s K. Q.). Na základe uvedeného podľa uznesenia č.d.XXXX/XXXX súd povolil vklad vlastníckeho práva k pozemkom č. XXX a XXX zapísaným v pozemnoknižnej vložke č. XX pre k.ú. O. (ktoré neboli uvedené vo vyššie uvedenej zápisnici) v prospech G. N. (žen. s K. Q.).

7. Z výpisu z pozemkovej knihy pre k.ú.O. záp. č. XX vyplýva, že na podiel o veľkosti XXXXXX/XXXXXXXX na pozemkoch č. XXX a XXX bol pod č. B XXX zapísaný uvedený G. N. (ženatý s K., rod. Q.) titulom dedičského rozhodnutia č.d. XXXX/XX (pozn. súdu otec pôvodného žalovaného).

8. Podľa (z Okresného úradu Trenčín, odboru katastrálneho) doručenej pozemnoknižnej vložky č. XX pre k.ú. O., pod K bol zapísaný G. N. s podielom X/X, následne pod B XXX podľa uznesenia o odovzdaní pozostalosti z 31.12.1935 bol zapísaný G. N. (ženatý s K. Q.) s podielom o veľkosti XXXXXX/XXXXXXXX.

9. Podľa uznesenia sp.zn. 18D/7170/93 zo dňa 27.01.1995 právoplatného dňa 24.02.1995 ako dedičia po G. N. (ženatom s K., rod. Q.), zomr. XX.XX.XXXX dedili jeho deti C. N. (pôvodný žalovaný) v dedičskom podiele 3 a K. G. v dedičskom podiele 1, a to okrem iného aj parcely č. XXX, XXX zapísané v pozemnoknižnej vložke pre k.ú. O. vo vl. č. XX pod B XXX/a, v podiele XXXXXX/XXXXXXXX.

10. Notárskou zápisnicou N XXX/XX, U zo dňa XX.XX.XXXX došlo k osvedčeniu vyhlásenia o vydržaní, kedy notárka Mgr. K. M. osvedčila vyhlásenie C. T., zástupcu členov D. spoločenstva O., že osoby tam menované sú v uvedených spoluvlastníckych podieloch vlastníckymi nehnuteľnosťami v k.ú. O. parc.č. XXX a XXX vedené v tom čase na LV č.XXX. Medzi menovanými osobami je okrem iných aj K. N. (matka pôvodného žalovaného), ktorá nadobudla podiel XX/XXX, C. N. (pôvodný žalovaný), ktorý nadobudol podiel X/XXX a K. G. (sestra pôvodného žalovaného), ktorá nadobudla podiel X/XXX.

11. Podľa osvedčenia o dedičstve č.k. 17D/419/2009-43 zo dňa 29.06.2009 právoplatného dňa 15.07.2009 ako dedič po K. N., rod. Q. (matke) zomr. XX.XX.XXXX zdedil jej syn C. N. (pôvodný žalovaný) okrem iného aj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX ako L. parc.č. XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX/X o veľkosti XX/XXX. F. zápis bol na LV č. XXX pre k.ú. O. vedený pod R pričom práve a len tento podiel má podľa tvrdení žalobcov patriť v rovnakých podieloch do dedičstva po H. a D. Q..

12. Pôvodný žalovaný C. N. zomrel dňa XX.XX.XXXX a podľa osvedčenia o dedičstve sp.zn. XXD/XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX právoplatného dňa XX.XX.XXXX zdedila podiel na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. Opatovce (L. parc.č. XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX/X) pod R v X/XXX a pod B110 v 10/556 aktuálna žalovaná.

13. Zo zápisnice spísanej vo veci pozostalosti po poručiteľovi C. Q. sa uvádza, že došlo k dohode o delbe, podľa ktorej D. Q., H. Q. a C. Q. každému po 1/3 dostáva sa pozemkov v k.ú. O. č. XXX a 577. Uznesením súd následne rozhodol o povolení vkladu vlastníckeho práva na základe uznesenia D XXX/

XX tak, že v pozemnoknižnej vložke č. XX pre k.ú. O. zapisujú sa pozemky č. XXX a XXX v prospech D. Q., H. Q. a C. Q., každému po X/X.

14. Z dedičského rozhodnutia po poručiteľovi D. Q., zomr. XX.XX.XXXX sp.zn. D XXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že predmetom dedenia v tomto dedičskom konaní, ani v následných dedičských konaniach o novoobjavenom majetku (čl.XX a XX) neboli pozemky zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XX, resp. na LV č. XXX pre k.ú. O.. Jeho dedičmi boli deti: D. Q. (žalobca 4/), K. F., Y. Q. (žalobkyňa X/) a Q. G. (žalobkyňa X/). Podľa osvedčenia o dedičstve č.k. 16D/450/2008-86 zo dňa 05.12.2008 právoplatného dňa 23.12.2008, dedičkami po K. F., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX sú žalobkyňa 5/ N. L. a žalobkyňa 6/ Q. N..

15. Z dedičského rozhodnutia po poručiteľovi H. Q., zomr. XX.XX.XXXX sp.zn. D XX/XX zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že jeho dedičmi boli deti C. Q., K. R., rod. Q. (žalobkyňa X/) a Q. Q., rod. Q..

16. Podľa (z Okresného úradu Trenčín, odboru katastrálneho) doručenej pozemnoknižnej vložky č. XX pre k.ú. O., pod K bol evidovaný podiel na nehnuteľnostiach 2/8 na E. L.. Na tento podiel následne bola pod R zapísaná zmena na Q. C. a pod R na Q. H.. Následne pod R došlo čo do zápisu pod B59 k zmene vlastníka na Q. C.. Potom pod B XXX na podiely (B58 a B162) Jána Zemánka (otca) podľa uznesenia súdu zo dňa 07.02.1945 D 990/943 sa vkladá v rovnakých podieloch vlastníctvo v prospech (synov) Štefana Q., Pavla Q. a C. Q..

17. Z listu katastrálneho odboru Okresného úradu Trenčín zo dňa 31.03.2014 bolo zistené, že parcely pôvodne zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XX v k.ú. O. boli po spracovaní registra obnovenej evidencie pozemkov v roku XXXX zapísané do LV č. XXX v k.ú. O. a všetci vlastníci boli doňho zapísaní titulom N XXX/XX, U vl.č. 79. Nakoľko podľa údajov v pozemnoknižnej vložke č. 79 nebolo vlastníctvo Štefana a D. Q. pod B386a, b predmetom ďalšej zmeny v pozemkovej knihe a v origináli uvedeného listu vlastníctva neboli pri jeho založení zapísané osoby s (rodným) priezviskom Q., nevie úrad zistiť zo svojej evidencie ich právnych nástupcov.

18. Z listu katastrálneho odboru Okresného úradu Trenčín zo dňa 26.02.2016 vyplynulo, že vlastnícke práva k nehnuteľnostiam pôvodne evidovaným v pozemnoknižných vložkách č. 78 a XX boli v prospech jednotlivých vlastníkov zapisované do LV č. XXX a XXX pre k.ú. Opatovce na základe verejných listín doručovaných na zápis do katastra nehnuteľností. V roku XXXX bolo doručené právoplatné uznesenie Okresného súdu Trenčín sp.zn. 18D/7170/93 po poručiteľovi G. N., kde predmetom dedenia boli aj nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XX . pre k.ú. O. v podiele XXXXXX/XXXXXXXX, pričom vlastnícke právo do listu vlastníctva na základe tejto listiny nadobudol v X C. N. a v X K. G.. Na uvedených listoch vlastníctva boli vlastnícke vzťahy zapisované podľa pozemkovej knihy a neboli uzavreté na celok. Dňa 14.10.1996 boli predložené na zápis listiny - osvedčenie vyhlásenia o vydržaní spísané formou notárskej zápisnice N 279/96 a N 278/96 a na základe uvedených boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX a XXX osvedčené v prospech jednotlivých členov Pasienkoveho spoločenstva Opatovce tak, ako boli uvedené v zozname členov, ktorý tvoril súčasť notárskych zápisníc. V roku 1999 bolo do katastra nehnuteľností zapísané rozhodnutie o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov a na základe tohto rozhodnutia boli pôvodné listy vlastníctva č. 170 a XXX zrušené a vlastnícke práva boli zapísané do novozaložených listov vlastníctva č. 538, XXX a XXX pre k.ú. O.. Bolo zistené, že zápis vlastníckych práv v prospech pôvodného žalovaného bol vykonaný v súlade s predloženými listinami.

19. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 460 Občianskeho zákonníka, Dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Podľa § 78 ods. 1 a 2 CSP, (1) Nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. (2) Súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem;

26. Súd konštatuje, že ak zanechal poručiteľ viac dedičov, sú až do právoplatného rozhodnutia súdu považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení voči iným osobám spoločne a nerozdielne. Ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa na týchto právach a povinnostiach navzájom podieľajú a majú postavenie núteného procesného spoločenstva (§ 78 CSP). To platí aj v prípade, ak poručiteľ zanechal viac dedičov a ak nebolo dedičstvo medzi nimi ohľadom vecí, o ktorú ide v občianskom súdnom konaní, vedenom s inou osobou (ktorá nie je poručiteľovým dedičom), vyporiadané. Za stavu, že v pôvodnom dedičskom konaní nebol tento majetok známy (nebol predmetom dedičstva) a nebol v konaní o dedičstvo prejednaný, sú až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci všetci dedičia považovaní za vlastníkov tejto veci. O žalobe na určenie, že tá-ktorá vec (právo) patrí do dedičstva po poručiteľovi rozhodne súd v sporovom konaní, účastníkmi ktorého (buď ako žalobcovia alebo žalovaní) musia byť všetci dedičia po tomto poručiteľovi. Ak sa totiž dedičia voči tretej osobe domáhajú určenia, že vec patrí do dedičstva, nedomáhajú sa svojho práva „z dedičstva“, ale „k dedičstvu“, t. j. riešenia otázky okruhu dedičstva. Taký rozsudok by potom nemal žiadny význam, ak by takéto určenie bolo vykonané len medzi jedným (niektorým) z dedičov a treťou osobou, pretože by sa určovali práva s dopadom aj na iné osoby bez toho, že by rozsudok voči týmto osobám bol účinný (§ 228 CSP). Nakoľko predmetom konania o určenie, že vec patrí do dedičstva, je celá vec (príp. spoluvlastnícky podiel na veci), a keďže až do rozhodnutia o dedičstve treba za vlastníkov veci (§ 460 Občianskeho zákonníka) považovať všetkých do úvahy pripadajúcich dedičov, musia všetci dedičia v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva, vystupovať v postavení nútených procesných spoločníkov (§ 78 CSP). Konania o takejto žalobe sa tak musia zúčastniť (ako žalobcovia alebo ako žalovaní) všetci dedičia, inak je daný nedostatok vecnej legitímácie. Súd vychádzal pri tomto závere z ustálenej rozhodovacej praxe, pričom súd poukazuje príkladmi na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. mája 2019, sp. zn. 8Cdo/94/2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2008, sp. zn. 5 MCdo 15/2007, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 30.05.2011 sp. zn. 1 Cdo 183/2009 a iné. Nakoľko čo do určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po Štefanovi Q. nie sú stranou v spore všetci tí, ktorí nimi majú byť, a teda aj zvyšní dedičia po tomto poručiteľovi, resp. ak títo už zomreli, tak namiesto nich ich dedičia, súd uvádza, že nie je splnená podmienka dodržania účasti všetkých osôb tvoriacich nútené procesné spoločenstvo v zmysle § 78 ods. 1 CSP. Nakoľko nie je splnená táto podmienka, súdu neostávalo nič iné, ako s poukazom na vyššie uvedenú judikatúru s odkazom na § 78 ods. 2 CSP v tejto časti žalobu zamietnuť. Súd uvedený nedostatok predniesol aj vrámcami predbežného právneho posúdenia aj právny zástupca žalovanej na uvedené opakovane poukazoval, ale na uvedené nebolo zo strany žalobcov reflektované. Ak títo tvrdili, že Jozef Q. už zomrel, a preto nemôže byť stranou v spore, súd uvádza, že v takom prípade sú to jeho dedičia, ktorí by stranou v tomto spore mali byť (podobne ako je to pri určení do dedičstva po poručiteľovi D. Q., kde jeho dedička K. F. zomrela, ale stranou v spore sú namiesto nej jej dve dcéry - žalobkyne 5/ a 6/). Ak Q. Q. nechcela byť stranou v spore, súd uvádza, že nič nebránilo, aby táto bola označená ako žalovaná (ak nechcela byť žalobkyňou). Ak by bola vystupovala ako žalovaná, takáto jej účasť v spore by sa „rátala“ ako relevantná a bolo by ňou možné zhojiť vytýkaný nedostatok (podstatné je totiž, aby osoba dediča v spore vystupovala, je jedno či na strane žalobcov alebo žalovaných). Určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po D. Q., zomr. XX.XX. XXXX

27. Predmetom konania je určenie, že do dedičstva po poručiteľovi D. Q., zomr. XX.XX.XXXX patria nehnuteľnosti v k.ú. O., zapísané na LV č. XXX, ako L. parc.č. XXX/X, trvalý trávny porast o výmere XXXXXX m², L. parc.č. XXX/X, trvalý trávny porast o výmere XXXXX m², L. parc.č. XXX/X, trvalý trávny porast o výmere XXXX m², L. parc.č. XXX/X, trvalý trávny porast o výmere XXXX m² v podiele 5/556 (zmena žaloby spočívajúca v rozšírení žaloby o ďalšie nehnuteľnosti nebola uznesením zo dňa 29.10.2020 pripustená - poznámka súdu).

28. Vo vzťahu k tomuto určeniu súd konštatuje, že dedičmi po tomto poručiteľovi boli jeho deti: D. Q. (žalobca 4/), Y. Q. (žalobkyňa 3) a Q. G. (žalobkyňa 1/) a K. F., ktorá zomrela. Podľa osvedčenia o dedičstve č.k. XXD/XXX/XXXX-XX zo dňa 05.12.2008 dedičkami po K. F., rod. Q., zomr. XX.XX.XXXX sú žalobkyňa 5/ N. L. a žalobkyňa 6/ Q. N.. Z uvedeného prehľadu vyplýva, že čo do tohto určenia, všetci dedičia po poručiteľovi D. Q. sú stranami v spore - žalobcami a zachovaná je tak účasť všetkých, ktorí v spore majú vystupovať a spoločne tvoriť v zmysle § 78 CSP nútené spoločenstvo. Je tak daná ich vecná legitímácia v spore na určenie, že určitá vec - podiel 5/556 na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. Opatovce, patrí do dedičstva po ich právnom predchodcovi.

29. Súd dospel k záveru, posúdiac túto žalobu podľa § 137 písm. c/ CSP ako žalobu o určenie, či tu právo je alebo nie je, že dedičia po poručiťelovi D. Q. majú na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c/ CSP je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Procesnú povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha, t.j. žalobcu. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právo je alebo nie je. V prejednávanej veci pritom nejde o prípad, kedy by právny záujem na požadovanom určení práva vyplýval z právneho predpisu, keďže žiaden predpis neopravňuje, resp. neukladá povinnosť niekomu podať takú žalobu, akú podali žalobcovia. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Súd konštatuje, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení, že do dedičstva po právnom predchodcovi žalobcov 1/, 3/, 4/, 5/ a 6/ (otcovi žalobcov 1, 3/ a 4/ a starom otcovi žalobcov 5/ a 6/) má patriť spoluvlastnícky podiel na konkrétnych nehnuteľnostiach, je daný, nakoľko prípadným vyhovujúcim výrokom súdu by došlo k pozitívnej zmene v právnych pomeroch žalobcov. Len na základe vyhovujúceho rozhodnutia súdu by sa predmetom dodatočného dedičského konania po ich právnom predchodcovi D. Q. mohli stať aj tieto dotknuté nehnuteľnosti, resp. podiel na nich, pričom žalobcovia 1/, 3/, 4/ 5/ a 6/ sú dedičmi po tomto poručiťelovi. Súd však po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba týchto žalobcov domáhajúcich sa určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po Pavlovi Q., nie je dôvodná. Uvedené súd odôvodňuje nasledovne:

30. Podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona (zákon č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam) sú údaje katastra (okrem iného aj údaj o osobe vlastníka nehnuteľnosti) hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Žalobcov 1, 3, 4, 5 a 6 zaťažovalo dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že ich právnomu predchodcovi D. Q. nepochybne svedčalo vlastnícke právo k tomu spoluvlastníckemu podielu, vo vzťahu ku ktorému je aktuálne na liste vlastníctva zapísaný ako vlastník žalovaná. Takéto dôkazné bremeno však podľa názoru súdu žalobcovia neunesli.

31. Svoje presvedčenie o tom, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti 5/556 na nehnuteľnostiach KNE parc.č. XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX/X zapísaných na LV č. XXX . pre k.ú. O., vo vzťahu ku ktorým nebolo sporné, že ide o parcely pôvodne zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XX pre k.ú. O., tieto žalobcovia v žalobe odôvodňovali len všeobecnými tvrdeniami o tom, že vlastníctvo podielu o veľkosti 5/556 je podľa ich vedomostí nesprávne vedené na liste vlastníctva na pôvodného žalovaného (a po jeho smrti na aktuálnu žalovanú), pretože tento podiel patril D. Q., ktorý ho zdedil po svojom otcovi C. Q., čomu zodpovedá zápis v vložke č. 79 pre k.ú. O. pod B XXX. Dospeli k záveru, že nakoľko k týmto nehnuteľnostiam nie je vedený žiaden voľný podiel, ktorý by mohol byť evidovaný na poručiťela Pavla Q., tak tento podiel má nesprávne na seba vedený pôvodný žalovaný a následne po jeho smrti aktuálna žalovaná. Akými konkrétnymi úvahami sa riadili, keď dospeli k záveru, že práve uvedený podiel nemá patriť žalovanému, ale má patriť do dedičstva po D. Q., však už v žalobe bližšie nerozviadli. Na pojednávaní toto doplnili tak, že v skutočnosti sa podiel nesprávne dostal do rodiny žalovaných tým, že brat poručiťelov D. a H. Q. C. Q., ktorý bol vždy zameraný na pozemky, si privlastnil aj tie podiely, ktoré patrili jeho bratom D. a H.. Jeho vnučka sa následne vydala do rodiny N. (z ktorej pochádzal pôvodný žalovaný aj súčasná žalovaná) a takto podvodne sa dostali podiely na list vlastníctva až v prospech súčasnej žalovanej. Uvedené všeobecné tvrdenia však nie sú spôsobilé privodiť žalobcom v tejto časti úspech v spore, keďže týmto tvrdeniam chýba konkrétna logická nadväznosť, z ktorej by bolo možné ustáliť genézu toho, akým spôsobom sa mali dotknuté podiely postupne v rozpore s právom a na úkor poručiťela Pavla Q. dostať až do vlastníctva súčasnej žalovanej. Napokon to, že na začiatku celého procesu toho, ako sa podiel mal dostať až k súčasnej žalovanej, mal byť brat poručiťela D. Q., C. Q., začali žalobcovia tvrdiť až na pojednávaní dňa 03.06.2021 (len čiastočne to načrtli aj v podaní zo dňa 26.04.2016 a č.l. 164), keď v žalobe ani nespomínali, že by k pochybeniu či protiprávnemu konaniu malo dôjsť na počiatku práve na strane brata Jána, ktorý sa mal stať vlastníkom podielov na úkor zvyšných dvoch bratov. Napokon žalobcovia ani nespresnili, akým úkonom v rozpore s právom sa dotknutých podielov mal prvotne vlastnícky „zmocniť“ brat poručiťela D., C. Q., keď konkrétny spôsob, akým sa mali podiely dostať do jeho vlastníctva, žalobcovia ani neuvádzali, ani zo žiadneho z produkovaných dôkazov nevyplývalo, akým úkon a kedy sa tak malo (podľa žalobcov v rozpore s právom stať) stať. Tiež nie je následne vôbec ani bližšie tvrdené a tak ani objasnené, akým spôsobom sa tieto podiely mali

z Jána Q. (brata poručiťa D.) postupne (opäť podľa tvrdení žalobcov v rozpore s právom a na úkor poručiťa D. Q.) previesť ďalej až na súčasnú žalovanú tak, že sa tým poškodil práve už spomínaný poručiť. Tieto skutočnosti ostali v rovine nepreukázaných tvrdení. Z listín, ktoré boli v spore predložené, resp. na návrh súdom zadovážené, nevyplýva, že by sa podiel, ktorý podľa tvrdení žalobcov patrí D. Q., mal od jeho brata C. protiprávne „dostať až do rodiny N., ako to žalobcovia tvrdili.

32. V konaní síce bolo zistené, že D. Q. zdedil podiel na sporných nehnuteľnostiach o veľkosti 1/3 po svojom otcovi C. Q. (spolu s ďalšími dvomi bratmi H. a C. v rovnakom podiele), o čom svedčí zápis v pozemknoknižnej vložke č. XX pre k.ú. O.. F. bolo zistené a nebolo sporné, že predmetný podiel nebol predmetom dedenia po D. Q., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX. Uvedené však nie je samo osebe dôkazom o tom, že tento podiel zosnulý D. Q. vlastnil aj ku dňu svojej smrti a tiež to nesvedčí o tom, že tento podiel nebol predmetom dedičstva po ňom práve preto, že sa v rozpore s právom ocitol vo vlastníctve žalovanej, resp. predtým jej predchodcu. Žalobcovia v žalobe navrhovali, aby súd zabezpečil z katastra nehnuteľností na preukázanie ich tvrdení vyjadrenie, ktorý vlastník z tých, ktorí sú zapísaní na LV č. XXX v k.ú. O., bol zapísaný na podiel pozemknoknižných vlastníkov (B XXX) zapísaných v pozemknoknižnej vložke č. XX (teda na podiel v tejto vložke vedený na H. a D. Q.). Takýto dôkaz súd vykonal (záver z neho vyššie uvedený v odseku 17), avšak ani ním sa nepodarilo preukázať, že na podiel, na ktorý pôvodne bol vedený ako pozemknoknižný vlastník D. Q., je aktuálne vedená žalovaná, resp. predtým pôvodný žalovaný alebo niektorý jeho predchodca. Ani z ostatných žalobcami produkovaných dôkazov (pozemknoknižná vložka č. XX pre k.ú. O., označené dedičské rozhodnutia) nevyplývalo, že by sporný podiel získal pôvodný, resp. aktuálna žalovaná práve na úkor poručiťa D. Q.. Nie je z nich možné ani dovodiť, či žalovaný podiel (5/556), o ktorom žalobcovia tvrdia, že má patriť do dedičstva po D. Q., je tým podielom, ktorý vlastní žalovaná, alebo či ide o podiel, ktorý je aktuálne vo vlastníctve niektorého iného z množstva podielových spoluvlastníkov zapísaných na liste vlastníctva vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam, a ak áno ktorého konkrétne. Tiež nie je možné zistiť, či tento „chýbajúci“ podiel nie je aktuálne zapísaný na jedného alebo viacerých podielových spoluvlastníkov a ak viacerých, tak ktorých a v akom rozsahu vo vzťahu k jednotlivým z nich. Inak povedané, žalobcovia nepreukázali, že podiel, ktorý aktuálna žalovaná dedičstvom po svojom právnom predchodcovi nadobudla a aktuálne ho aj vlastní, je podielom, ktorý by mal patriť poručiťovi D. Q. a že podiel v jej vlastníctve je ten, o ktorý bol poručiť v rozpore s právom „ochudobnený“. Žalobcovia svoje (pomerne neurčité) tvrdenia o tom, ako sa mal sporný podiel dostať do vlastníctva žalovanej na úkor ich právneho predchodcu, nepodložili žiadnym dôkazom, z ktorého by tieto tvrdenia nepochybné vyplývali. Treba konštatovať, že aktuálna žalovaná (G. N.) je vo vzťahu k spornému podielu na nehnuteľnostiach na liste vlastníctva č. 541 pre k.ú. O. zapísaná titulom dedenia po svojom právnom predchodcovi (C. N.) a ten rovnako sporný podiel zdedil po svojom právnom predchodcovi - matke K. N., ktorej titulom nadobudnutia podielu pod B110 o veľkosti 10/556, (ktorý žalobcovia učinili predmetom sporu a polovica z ktorého má podľa žalobcov patriť do dedičstva po Pavlovi Q.), je notárska zápisnica N 278/96 - osvedčenie vyhlásenia o vydržaní. Tvrdenia žalobcov o podvodnom konaní bez bližšej konkretizácie toho, v čom konkrétne, kedy, kým a ako konkrétne k takémuto protiprávnemu konaniu malo dôjsť, nie sú spôsobilé vyvrátiť správnosť zápisu na liste vlastníctva znejúci v prospech aktuálnej žalovanej a spochybniť riadne nadobúdacie tituly žalovanej, resp. niektorého jej právneho predchodcu.

33. Z vyššie uvedených dôvodov tak súd uzatvára, že žalobcom sa v konaní nepodarilo preukázať, že spoluvlastnícky podiel, ktorý je predmetom sporu, žalovaná (resp. jej právny predchodca) nadobudla v rozpore s právom na ujmu poručiťa D. Q. a že by tento podiel podľa práva mal patriť do dedičstva po Pavlovi Q.. Žalobcovia nevyvrátili tak správnosť zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností v prospech žalovanej. Z vyššie uvedených dôvodov tak súdu neostávalo nič iné, ako žalobu z týchto dôvodov aj vo zvyšku zamietnuť.

34. Pre úplnosť súd uvádza, nakoľko žalovaná (resp. pôvodný žalovaný) sa bránila v spore aj tým, že tento spor by mal byť totožný s konaním sp.zn. 26C/3/2008, že uvedené nie je pravdivé, pretože predmetom sporu vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 26C/3/2008 je určenie vlastníctva k iným nehnuteľnostiam v k.ú. Opatovce (žaloba je na č.l. XX spisu) ako tým, ktoré sú predmetom tohto sporu.

35. O náhrade trov konania o vzájomnej žalobe, ktorá bola vzatá späť, súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V danom prípade žalovaný zavinil zastavenie konania o vzájomnej žalobe, nakoľko na nej

dobrovoľne netrval po tom, čo ju v spore skôr uplatnil. Sú to teda žalobcovia, ktorí by mali nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe. Žalobcom však v súvislosti so vzájomnou žalobou žiadne trovy nevznikli, pretože táto im ani nebola doručovaná na vyjadrenie, ani sa k nej nevyjadrovali, prakticky sa o nej do jej späťvzatia nekonalo a žalobcovia o nej nemali vedomosť. Nakoľko im v súvislosti so vzájomnou žalobou žiadne trovy nevznikli, súd žalobcom ich náhradu nepriznal.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko žalovaná bola v konaní o žalobe v celom rozsahu úspešná, keďže súd žalobu zamietol v celom rozsahu, priznal jej súd voči plne neúspešným žalobcom 1/ až 6/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.